

Володимир Волошин

МИ ЛЮБИМО ЗЕМЛЮ СВОЮ

Збірник дитячих пісень

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА — БОГДАН

Волошин В.М.

В 68 Ми любимо землю свою : Збірник дитячих пісень / В.М. Волошин. — Тернопіль: Навчальна книга — Богдан, 2020. — 52 с.

978-966-10-7720-0

Збірка пісень спрямована на допомогу керівникам гуртків художньої самодіяльності середніх шкіл та позашкільних дитячих закладів культури і мистецтв.

Пісні мелодійні, легко запам'ятовуються і сприяють формуванню любові до рідного краю.

УДК 78.088

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена в будь-якому вигляді
без дозволу видавництва.*

© Волошин В.М., 2020

© Навчальна книга—Богдан, виключна
ліцензія на видання, оригінал-макет, 2021

978-966-10-7720-0

Передмова

Свій край як рай.

Яка чудова та потрібна книга опинилася у ваших руках!

Адже виховувати в наших дітях патріотичні почуття, гордість за землею, на якій ти родився, гордість бути українцем, носити вишиванку, розмальовувати писанку — святий обов'язок батьків, вихователів, педагогів...

Завдяки віршам, зібраним у цій книжці, ми маємо осмислити нашу природу й історію, зрозуміти, що ми є часткою великого і гордого народу, що нам є чим пишатися, що ми заслуговуємо на повагу до себе.

Вірші настільки мелодійні, що вони легко стають піснями. І відомий композитор Володимир Волошин поклав їх на музику. А це означає, що книжка отримала не лише нове життя, а й друге дихання.

А ще надихають рядки з вірша А. Камінчука: «Будь природі другом, Батьківщині — сином», — адже дбати про природу — це теж патріотизм.

Катерина Сухоребська,
бібліотекар Львівської обласної бібліотеки для дітей.

Народження дитини — поворотний момент у житті людини, що переважає за важливістю все інше. Молоді батьки відчувають емоційне потрясіння, відповідальність за безпомічне немовля — як ростити розумну, щасливу, спокійну, впевнену у собі маленьку людину.

Прогресивні та ефективні методики виховання і навчання дітей, головним принципом яких є гармонійний розвиток дитини — як інтелектуальний, так і фізичний — це методики раннього розвитку. Вчені зробили унікальне відкриття: мозок розвивається лише тоді, коли працює, і що інтенсивнішим буде навантаження на мозок малюка в перші роки його життя, то краще розвинеться його інтелект.

Наші предки використовували у вихованні примовлянки, забавлянки, співанки і колискові, що впорядковувало повсякденне життя немовляти, давало змогу відчувати зміну дня і ночі. Певний ритм, порядок, передбачуваність, а не стихійність свого життя, стимулювало хороший настрій. І малюк ріс спокійним, врівноваженим, слухняним, самостійним, щасливим і здоровим.

Якось, подорожуючи нашими теренами ще у далекому V ст. до нашої ери, великий античний історик, філософ Геродот залишив свою згадку про надзвичайну обізнаність діток довколишньої дійсності, законів природи, їхню веселу і дружню вдачу та слухняність. Він виявив, що всі знання про Всесвіт складені в їхніх піснях, танцях та іграх.

«Така нація ніколи не загине», — був висновок філософа.

А що ми маємо сьогодні...

Галина Редчук

* * *

В дитячій книжці немає квітки,
Немає пташки, немає бджілки.
Добру дитині навчитись звідки,
Коли навколо лише страшилки?

Не дзьоб, не кігті — страшна загроза,
І не безжальна зубаста паща.
Вже не загонять дитину в сльози
Прості герої казок нізащо.

Не меч, не шабля, не пістолети —
Такі дрібнички смішні, та й годі —
Страшні зірки і чужі планети,
Страшні пришельці в дітей у моді.

В новому світі — нові пригоди,
Палке бажання адреналіну.
Ну що такого — гине природа?
Ну що такого, що людство гине?

Великий Космос, планет багато —
Покинем Землю і подамося,
І все, що дітям належить знати, —
Що ми нічого не боїмося.

Лише порядку ми боїмося —
В душі, у серці, в сім'ї, в моралі.
На те, що людство надбало досі,
Плюнем, розітрем і підемо далі.

Немає зла, щоб не вийшло на добре — кажуть наші люди. Чорнобиль приніс багато лиха, але разом з тим і прийшли добрі вісті: почали народжуватись розумні діти. Вони дуже активні, дотепні, допитливі, витривалі. Багато з них відвідують музичні школи, танці, вчаться в спеціалізованих школах, що потребує доброго здоров'я, витривалості. Відвідують також різні гуртки, беруть участь у церковних хорах, вже не кажучи про інтернет, з яким вони на «ти». Правда, забагато інтернету — теж зло.

Даймо дітям крила для лету і захистім від надміру інтернету.

Шановні батьки, дідусі й бабусі, вихователі й вчителі, діячі культури та мистецтва, приділяймо більше любові до нашого майбутнього — дітей. Щоб з них вирости гідні українці, які люблять свій край, знають його і бережуть свою землю. Щоб вони виростили мужніми, щедрими, добрими, як наші предки.

Галина Данчишин, вихователька.

* * *

Коли діти маленькі, дайте їм глибоке коріння; коли ж дорослішатимуть, дайте їм крила.

Юзеф Августин «Путівник для батька».

Кожна дитина приходить у цей світ із власним даром. Завдання держави — надати їй все можливе для цілковитої реалізації потенціалу.

Індіра Ганді.

Ніколи не бийте дітей і не кричіть на них. Інакше з них виростуть раби.

Андрій Ворон.

Гарний і талановитий український народ. Гарні його звичаї та обряди. Гарна та співуча його мова. Тож шануймо і любім свою рідну мову, свої звичаї і все своє рідне. Горнімося до освіти, до культури, до духовного надбання, тоді й доля наша буде гарна й добра.

...І, якщо Боже благословення торкнеться вашого серця, а на душу ляже хоч маленький промінчик світла, подумайте про майбутнє наших дітей та всіх нас.

Юрій Хацко.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.